

ÉVKÖZI 24. VASÁRNAP**A év**

1– 3 oldal

Olv.: Sir 27,30.-28,7 – Róm 14,7-9 - Mt 18,21-35

A szívtelen szolga

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Minden szentmise emlékezés Jézus utolsó vacsorai eseményére, amikor az Eucharisziát alapította. A mai nap fájdalmas eseménye még, hogy az Eucharisztikus világkongresszus elmaradt ebben az esztendőben. Ma kezdődött volna, ha minden úgy történhet, ahogy az ember eltervezi. Isten ezt másképp gondolta, mint mi emberek.

Ünnepelünk ezen a vasárnapon is. Megköszönjük azt az ajándékot, hogy minden szentmise Isten áldását közvetíti életünkre. Új fényt ad életutunkra és figyelmeztet bennünket, hogy milyen rendezetlen törekvéseink vannak. Milyen kicsinyesen tudunk gondolkodni mi emberek. Fontos az ünnep, a vasárnap megszentelése, mert ezekre igen nagy szükségünk van!

Isten gyermekei vagyunk!

A szülők nagyon jól tudják, hogy a gyerekeket mi mindenre kell figyelmeztetni, nemcsak addig, amíg kicsinyek, hanem mindvégig. Mi is rászorulunk Isten figyelmére, Isten szeretetére, irgalmára! Jó lenne, ha mi ezt igazán tudnánk értékelni is! Tartsunk önvizsgálatot!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Az emberiség nagy gondja, hogy képes-e a bűnös mechanizmusokat megváltoztatni, vagy legalábbis hatástalanítani. Van-e erre elegendő ereje? Sajátos helyzettel állunk szemben, különösen mi itt Európában és Magyarországon.

A kereszténység olyan eszmerendszer,
amely az általa rendelt rendet, az általa hozott törvényeket,
a rendet semmibe vevő, bűnt elkövető embereknek,
a törvényeket semmibe vevő bűnös embereknek

a kereszténység megbocsát!***A kérdés az, hogy értjük-e******ezt a keresztény értékrendet, ezt a nagyon-nagy igazságot?***

Különösen arra kell gondolnunk, hogy tőlünk nyugatabbra egészen másképp gondolkodnak a világról, az életről, az emberek életéről, a saját életükről. Mi is kicsit ugyancsak másképpen gondolkodunk. Azt mondtam, hogy az emberiség nagy gondja a bűnös mechanizmusok - a gyűlölet, a bosszú, a megtorlás - hatástalanítása! ***A zsidóknak volt erre válasza***, amikor azt mondták: a gonoszság megtorlása jogos önvédelem. Ez az, amit így ismerünk a mindennapok nyelvén: ***szemet-szemért, fogat-fogért!***

Jézus válasza Ennek a kérdésnek megoldása egy dologtól függ: a megbocsátástól! Tudunk-e megbocsátani? Péter odaállt Jézus elé: Hányszor kell megbocsátani? Hallotta a jézusi választ: mindig! Minden gonoszságra, gyűlöletre, bosszúra Istennek egyetlen válasza van:

a megbocsátás! Keressük a teológiai és jézusi választ: mit is jelent ez a megbocsátás? A megbocsátás nem igazságosság kérdése. A megbocsátás jóság, szeretet, irgalom kérdése! Isten a jóságos, ő a Jóisten! Isten, aki szeret, ő a szeretet Istene! Isten, aki irgalmas, ő az irgalom Istene! Ennek a fogalomnak az alapja, a megbocsátás igazságának az alapja az Isten jóságában, Isten szeretetében, Isten irgalmában rejtőzködik! Minden Isten ajándéka!

Isten ajándéka a világ

Jézus odaadta nekünk embereknek a világot. Isten ajándéka az élet, mindegyikünk élete, ajándékba kaptuk! Ez mekkora bizalom az Isten részéről! Felfoghatatlan valójában! A mai evangélium történetére figyelünk, ez a gazdag ember mekkora bizalommal adott oda mindent – a történet szerint – a szolgáknak, szolgálóinak. Ne a fogalmat boncolgassuk, hanem azt, hogy mindenét, amije volt átadta. Csakhogy az, amit odaadott, az nem azoké, akik ezt megkapták.

Az mind az illetőé, az ember azért kapta, hogy éljen vele. Amikor számadást tart ez a gazdag ember, akkor jön az egyik, - hallottuk – akinek mérhetetlen nagy adóssága volt. Akkor lehetőséget kapott azzal az adománnyal, amit rábízott a gazdája, hogy egy élet se elég annak a visszafizetésére. Valójában nem is azért tartott számadást, hogy vissza tudja-e adni?

Ez a gazdag ember arra volt kíváncsi, hogy hogyan élt ezzel a lehetőséggel? Azt hallottuk, hogy kérlelte ezt a gazdag embert – micsoda naivitás – azt kérte tőle, hogy adjon időt neki, nézze el, hogy úgy használta ezeket a javakat, ahogy, majd mindent visszaad. Soha se tudja visszaadni. Szembetűnő az ő magatartása, amikor egyik társával találkozott, aki szinte semminek mondható adóssággal tartozott neki. Hallottuk az ő magatartását.

Isten határtalan bizalma, szeretete és irgalma az egész mindenség, a mi emberi életünk. Isten ránk bízta a világot, odaadta. Csak ez a világ nem a miénk. Ez a világ az Istené! Azért adta Isten, hogy vigyázzunk erre a világra. Úgy sáfárkodjunk, hogy ezen a világon mindenkinek helye legyen. Ebben a világban mindenki jól érezze magát!

Isten ajándéka az életünk

Határtalan ajándék! Ha őszinték vagyunk, akkor eladósodtunk, akkor szó-szoros értelemben menthetetlenek vagyunk. Mindez azért merül fel, mert mi úgy gondoljuk, hogy a világ a miénk, úgy gondoljuk, hogy az életünk a miénk. Azt tehetünk ebben a világban, amit akarunk és azt tehetünk az életünkkel, amit akarunk. Számadással tartozunk!

Számadással tartozunk az Istennek!

A kört tágítva: számadással tartozunk egymásnak is!

Amikor Jézus az oldás és kötés hatalmát adja át – néhány héttel ezelőtt elmélkedtünk erről – akkor azt bízta mindegyikünkre, hogy mindazokat a kötelekeket tépjük el, amik bezárnak önmagunkba bennünket. Tépjük le magunkról az önző önszeretetet! Ne feledkezzünk meg arról, hogy az életünk nem a miénk, egymásnak tartozunk az életünkkel! Csak az Istennek vagyunk adósai! Egymásnak kölcsönös szeretettel tartozunk, ezt Szent Pál apostol fogalmazta meg ilyen csodálatosan, ilyen nagyszerűen!

A mai vasárnapon gondolkodni el azon, hogy miképpen szüntethetjük meg mindazt a rosszat, amik jelen vannak az életben, - a bosszú, a gyűlölet, a megtorlás, így mondtam - a bűnös mechanizmusokat! Péter kérdésére - hányszor kell megbocsátani - **Jézus válasza: mindig!**

Jézus az isteni logikával szembeállítja az emberi logikát!

Isten logikája a szeretet!

Nincs más megoldás! Ez az egyetlen megoldás! A mi számunkra ez most különösképpen is éles kérdés. Európában élünk, amely zsidó hagyományokra épül és keresztény gyökerei vannak. A problémák megoldása nem az emberi logika, hanem a megbocsátás! A pszichológusok azt mondják: mindent meg lehet beszélni és eljön a megoldás. Nem jön el!

Az igazi kérdések, amik az életünket érintik csak a megbocsátás által rendezhetők! Ahogy a javakhoz viszonyulunk, ahogy egymással formáljuk és alakítjuk a kapcsolatunkat, ahogy gondolkodunk a saját életünkről! Mindenről lehet beszélni, ez tény, csak vannak kérdések, amikre a megoldás az irgalom, a nagylelkűség! Ma fontolóra kell vennünk, milyen eszközeink vannak az általunk is annyit panaszolt gondokra-bajokra.

***Nincs más megoldás, csak a krisztusi megoldás:
a megbocsátás!
Ha Istenhez tartozunk,
akkor ki tudjuk mondani ezt a szót akkor,
amikor annak eljön az ideje!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! A hitetlenek nagyon jól tudják a mi hitünk igazságait, legalábbis azokat, amik a velünk való kapcsolatban számítanak. Ez alapvetően azt jelenti, hogy tőlünk elvárják a megbocsátást, a nagylelkűséget, a szeretetet, az irgalmat. Mindig számíthatnak is rá! Következésképpen nagyon komolyan tudomásul kell vennünk azt, hogy a megbocsátás nem az egymással való megbeszélés kérdése.

Az a szolga olyan volt, amilyen, igazságos volt, az adósságát követelte. Mindegy, hogy vele milyen volt a gazda, ő nem igazágtalan volt, hanem irgalmatlan. Nagyon fontos, hogy ebben az irgalmatlan világban, mi ezt az isteni üzenetet hordozzuk. Ha az istentelen világ ostobának tart bennünket, mindig számíthat a megbocsátásból adódó gyengeségünkre! Imádkozzunk!

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Istenünk, mennyei ajándékok életető ereje járja át lelkünket és testünket, hogy ne a mi ösztönös természetünk uralkodjék bennünk, hanem e szentség hatása irányítson minket mindenkor Krisztus, a mi Urunk által. ***Amen***

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Azzal kezdtük a szentmisét, hogy minden szentmise áldás az életünkre és új fény az életutunkra. Az evangélium mutatja nekünk az utat. Nehéz úton jár mindegyikünk, az evangélium fénye átvilágíthatja útjainkat!